

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.

Évi 16 frt. v. 32 korona. Negyed évi 4 frt. v. 8 korona. Hónapra 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyűjtemények, képek, dök és iparosok árkezelvényben részeseinek. Reklam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyitléri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Az oláh kérdés.

(Két czikk.)

Kolozsvár, okt. 4.

Nap nap után foglalkozik a sajtó az oláhokkal, nem végzek felesleges munkát, ha feltüntetem az ok álláspontját a multban, mert csak ez uton tudhatunk meg arról, hogy megvalandó oláh kérdés nincs, ha magyar államot bomlásnak nem akarunk kienni. Az oláhok álláspontja jelenben sem különb, mint a multban volt, vagyis az ő törekvésük mindig a liberatív államrendszer volt. Lassuk tehát szorítva az újabb alkotmányos élet előtti korszakot.

A hazai oláhság valódi szereplése 1848-ban következett be, midőn a jogi-politikai intézmény eltöröltetett és ok embereké lettek. Adtak ugyan mellette is egyszer életjelt magukról — Hora lázadásakor; de ez nem politikai, hanem inkább rablási fölkelés volt. Az eről szóló események sokkal ismeretesebbek, hogy sem ezt részletezzem, — hanemellett főleg, hogy aki beállított ismereteket akar szerezni a fölkelésről, az olvassa el gróf Teleki Domokosnak kitűnő munkáját: a „Hora lázadás” történetét.

Átsiklok a véres 48—49-iki eseményekre is, sokkal ismertebb e korszak, hogy sem újat tudnék mondani. Erdély felét független „római tartomány” kerekíték ki, régi római mintára állítják be hivatalaikat is. Ekkor vették fel a bárgyuk a szép római heret, római utódoknak tartva magukat. A kikerekített római provincia mintaközi királyság volt, a magyar honfoglalás győzelmével uralmuk véget ért, lettek megint becsületes oláhok. És ugyanazok maradtak a Bach uralom alatt is. A míg az oroszai küzdelmek folytak, csendesen voltak, — de már 1860-ban életjelt adtak magukról, és 1865-18-án folyamodványt adtak az uralkodóhoz, melyben többek közt nem kevesebbet kívántak: „mint az egész magyar birodalomban levő oláh népek egy önálló nemzetté leendő egyesítése.” E tervet hosszas magyarázattal kísérik, mely szörnyszülötthöz is annyira feleltetése: hogy kiuntak külön nemzeti gyűlést, nemzeti töltöt, stb. S végül szűzes szeméremmel oda tevék iratuk végére: „Ő Feltege fogadja el cimeit korszorujába az oláh nép nagyhercege czimet.” A folyamodványt 17 legtekinté-

lyesebb oláh férfi írta alá, élükön az akkor még nagy hírből álló Janku Ábrahám — havasok királyának nevezett ügyvéd. A folyamodvány eredménye az lett, hogy ép ugy elnyomták őket, mint a magyarokat, mézes madzagul azonban Wohlgemuth Erdély kormányzója kiadta parancsolólag a lapoknak, hogy az oláhok-féle elnevezéssel végképp hagyjanak fel, hanem nevezék „románok” őket. Tényszerűen miatt nem mutatom ki, ez őket nem illető téves név használatát.

Hunfalvi hírneves munkája után ez felesleges is. Németül ír s adá 1883-ban ki az erre vonatkozó munkáját Hunfaly, a melyben megczáfoltatatlannal bebizonyítja, hogy az oláhok nem római utódok, s hogyan keletkezett mindenféle nyelvből egy oláh zagyvalékos nyelv. A németül megjelent munka roppant hatást idézett elő egész Európában s nem vállalkozott senki a czáfolatára. E könyvből tudjuk meg, hogy az oláhok hazánk földére csak 2-ik Endre alatt kezdetek jönni. E köny igazságát nagyban igazolja az oláhok külseje is. Oly korlátolt eszűek, satnya testűek, hogy számos érzés fogja el az embert, ha hallja szájukból: ok római utódok!... Édes istenem, lehetek volna-e a fél világ urai a rómaiak, ha az oláh utódok szellemével, temperamentumával, alkotásával bírtak, légyen?.. Becsületes barompásztorok voltak elődeik, nincs mit ezt szégyelni.

Na dehát legyenek képzeletben oláhok, menjünk tovább.

Az abszolútizmus 1861-ben megdőlt, az oláhok álláspontja a megyegyűléseken megint az volt: hogy az unió semmis, mivel az nélkülek hozatott. Maid beköszöntött aszebeni tartománygyűlés, a hol be is adtak egy tervezetet, miszerint Erdély nemzetiiségi kerületekre osztassék. Persze a velük nagyban barátkozó osztrák kormány sem volt szószólója az uralkodónál e terv kivételére, javaslatuk nem került a tartománygyűlés elébe.

Az 1865-iki kolozsvári országgyűlésen hevesen tiltakoztak az unió újbóli kimondása ellen, de biz az azért megis kimondatott nagy többséggel. Az oláhoknak ez időben két vezérük volt: Sultutz érsek és Saguna érsek. Mindkettő egy állásponton állott a kiegyezésig. De a koronázás után Saguna elismerte az új helyzetet s beszüntetette az unió elleni agitációját. Nem így a

másik s az oláhok zöme. A pesti országgyűlésre megjelene 1866-ban, két évig csendesen viselkedtek, de midőn a nemzeti törvény tárgyalására került a dolog, Mocsonyi Sándor vezérletével kijelentették, hogy a nemzeti törvény nekik kevés, ok Svájcz példájára föderatív államformát követelnek, nemzetiiség szerinti felosztással. Természetesen leszavaztattak, br. Eötvös József összetörte ily kívánatait kivihetőségét; — az oláhok pedig felvették a sátorfát, oda hagyták a parlamentet, mint Szent-Pál az oláhokat.

Azóta hangadó egyéni passivitás politikát követnek, a népeleiben részt vesz a választásokban, de ezzel eljutnak azon kérdéshez: van-e komoly oláh kérdés?...

Ü. L.

Politikai hírek.

Azok a sovány oláh diákok. Az oláh diákok igaztása ellen erőlyes intézkedést készült tenni az oláh közoktatásiügyi miniszter. Mint Bukarestből írják, Jonsesku miniszter szilárdan elhatározta, hogy a diákok által tervezett és az erdélyi kérdéssel kapcsolatos igaztásokat beszünteti és illetve azok folytatása ellen szigorúan intézkedik, a főkolompokokat pedig az egyetemekről kizárja. A bucaresti rendőrfőnöknek a kormány által elvben már elfogadott lemondása összefüggésben van a legutóbbi utcazi botrányokkal; ez azonban nem annak rovására történik, a miért a rendőrség a zavargásokat elnyomta. A lemondást éppen azért fogadják el, mert a rendőrfőnök nem járt el a kellő erőlyvel és körültekintéssel az utcazi zavargásokkal szemben.

Az erdélyi részi szász országgyűlési képviselők a mult héten Nagyszebenben értekezletet tartottak, melynek tárgyat, mint halljuk, az országgyűlés új működési szakában követendő politikai maguktartása képezte. Okot az értekezletet különösen az a körülmeny szolgáltattott, hogy a szász nemzetiiségi tulzók minduntalan megtámadják lapjaikban a királyföldi országgyűlési képviselőket azért, hogy a lefolyt ülészak alatt támogatott voltak a kormány egyházpolitikai reformjavaslatainak.

A Múltóságos Ház.

Az egyházpolitikai vita.

Budapest, október 3.

A főrendiház mai ülésére, melynek napirenden az egyházpolitika folytatása volt, teljes erőlyvel vonult fel a két főrendi tábor.

követők el, — mondja a művész vidáman. Mi olyasmint loptunk a mit nem lehet tőlünk vissza követelni. Don Orlando és én a maga arczképét loptuk le. Maga oly kedves előtér képezett az én képemhez, hogy nem tudtam a kísértésnek ellent állani. Mondja csak, folytatás a legkövetkezőbb és vidámabb hangján a jövő évben nem lesz-e bútszke, midőn az akadémiában a közbámulat tárgya lesz? És magát „Dolce far Mientenek” fogom nevezni.

— Maga csak ingerkedik — maga valóssággal nem vett le engemet! — kiáltja Anna ijedve.

— En bizony igazán a valóban azt cselekedtem — mondja az ifju fejével biccentve: Maga oly kísértő tárgy, és éppen kapóra, a legjobb időben jött oda. És mikor olyan jól viselte magát, és oly szépen és csendesen ült! Minden tehetséget megmagára és a csolnakjára szenteltem, a háttért majd kényelmesen be lehetne tölteni. Jöjjen és nézze meg magát; Cyrus hívólag nyújtja feléje a kezét, melyen festék nyomai látszanak.

Anna lassan a vonakodás némi árnyalatával a modorában áll fel. A csolnakból kilépve a legcsinosabb, és egyszerűbb kis Oxfordi cipőket látta. Öltözetének minden része, ámbár egyszerűségében szigorú, de mindig elegáns és jó.

— Mersze van? — kérdi, amint Cyrus a csolnakját egy fahöz erősíti.

— Alig száz lépésnyire, — volt a nevetve adott válasz, amint a sűrű harasztot utat törnek maguknak.

De midőn a kis tisztás helyre érkeznek, hol a Cyrus állánya áll, vázlata elhagyatva és egyedül van ottan.

— Ugy eml kszem, maga azt mondta, hogy a barátjával van itten, — mondja Anna, és ötöt szemei kutatólag néznek körül.

— És ő velem volt, — válaszolja Cyrus.

Mintha nem is három hónapi pihenő után jöttek volna össze a méltóságos urak, oly teljes számban jelentek meg, s valóban ugy tetszett, hogy a történeti nevezetességű juniusi ülés óta egy cseppet sem lankadt el a harez kedv, különösen nem az ellenzék részén, a mi mellett bizonyít az is, hogy a katholicus főpapi kar Strossmayer püspök kivételével teljes egészében volt jelen, élén Vasary Kolos hercegprímással. A görög-keleti egyháznagyok is mind eljöttek.

Mikor Szlavy József elnök a tanácskozást megnyitotta, az ellenzék határozott többségben volt, mert a felekezetnélküliség kérdésében a református püspökök is az egyházpolitikai ellenzékkel tartottak, a kik között ott volt Szapary Géza gróf is, kiről pedig sokan tudni akarták, hogy nem fog részt venni az egyházpolitikai új kompányban.

A mint a napirend első pontja értelmében megválasztották a biznyszóci bizottsági tagokat, legott megkezdették a vallás szabad gyakorlatáról szóló törvényjavaslat tárgyalását.

A bizottsági jelentés felolvasása után: Schlauch Lőrincz, Nagyvárad bitoros püspöke vezette be a vitát. Nem fogadja el a törvényjavaslatot, mert meggyőződése, hogy a mint a polgári háaság fogja megmételtyezni a családi életet, éppen ugy a vallástalanság ássa majd alá a magyar nemzet erkölcsi alapját. Magyarország ezer éven keresztül fenn tudta tartani individualitását Isten segélyével — kérdés, hogy a vallástalansággal meg fogja-e őrizhetni egyéniségét.

A magyar állam védni lesz köteles az atheist — így így folytatja a bitoros — a vallási anarkistát éppen ugy, a mint védelmezte 8 századon keresztül a kereszténységet.

Beszéde végén a népre apellál, arra a népre, a mely meggyőződésből szereti hazáját és tiszteli istenét, s ennek a népek érdekében nem fogadja el a törvényjavaslatot.

Zajos eljenzés hangzott fel a jobboldalon, melyet azonban általános csend követett, mikor Gyulai Pál jegyző jelenté, hogy:

— Csáky Albin gróf a következő szónok.

A volt miniszter állott fel először, hogy megvédelmezze a saját javaslatát és hatalmas argumentált a mellett, hogy a felekezetekiviltség nemcsak belevál a törvénybe, hanem annak logikai folyamánya gyanánt tekintendő.

— Nem arról van szó, mondá szilárd hangon, hogy új állapotot teremtsünk, hanem hogy törvény által provideáljuk a jelent és esetleg a jövőt!

A folytonos érdeklődéssel hallgatott beszédet azzal a láthatólag nagy hatást tett

mondással végezte a törvényjavaslat édes atyja — mint őt ma Széchenyi Imre gróf nevezte — hogy hisz annak idején, mikor azok a felekezetek megalakultak, melyek most bennünket boldogítanak, akkor azon magas eszméknek a propagálói is kívül állottak minden felekezeten. Részletesen is elfogadja e törvényjavaslatot.

Szász Károly református püspök állott fel ezután, s kifejtette azokat az aggodalmakat, melyek miatt, bár az általa legtiszteltebb egyéniségekkel jut is ellenkezésbe, a felekezetnélküliséget el nem fogadhatja.

— Hive vagyok, ugymond, a haladásnak és fejlődésnek, ugy mint ember, ugy is mint protestáns lelkész, de az ilyen rohamos fejlődés, az egyik rendszerből a másikba való átcsapás nem lehet üdvös erre az országra.

Minden szabadságnak meg vannak a maga korlátai, ily korlátlan szabadságot pedig semmiképpen sem ismerhetek el, mely saját fogalmán túl is kiterjed. Nem lehet a vallás szabad gyakorlatát ugy értelmezni, hogy semmi vallást is lehessen gyakorolni, éppen ugy, mintha valaki a tanszabadságot ugy, mintha a tanárnak jogában áll semmit sem tanítani, a tanulóknak vagy pedig semmit sem tanulni.

Az államok talpkövének az erkölcsöt tartja — a felekezet nélküliséget nem szavazza meg. Lendület és sok szónoki erőly elmondott beszéde általános figyelemben részesült.

A szerb patriárka jelenté ki még röviden, hogy nem járulhat a törvényjavaslathoz. Hasonló értelemben szólottak Metianu és Popea a görög keleti püspökök is.

Eötrös Loránd báró mondotta el ezután egyházpolitikai szűbeszédét, mint vallás és közoktatásiügyi miniszter.

Meglehetősen hosszú bölcselkedő tanulmány volt ez a szónoklat, melyből mindenki meggyőződhetett arról, hogy a miniszter nagy tudós, de nem nagy politikus és főleg a parlamenti gyakorlat hiánya okozott számos nehézséget.

Nem egyszer tisztelt főrendiháznak szólította a méltóságos urakat a miniszter, argumentumaiban pedig, hogy enyhe kifejezéssel éljünk — nem volt szerencsés.

Érdemben nem is szólott a törvényjavaslatához, mert mint mondá, elég alaposan védte azt Csáky Albin gróf, a ki azt nálánál sokkal jobban ismeri.

Miután Szapary István gróf kijelentette, hogy a törvényjavaslatot károsnak és veszélyesnek tartja, Széchenyi Imre gróf szólott röviden és bölkölván a miniszternek remek akadémiai székfoglalójáért, azt kérdezte Csáky Albin gróftól, hogy miképen értette, hogy a

roham szerencsésen kifújta magát, és ismét kibékültek?

— Oh, igen, teljesen kibékültek; a jövő hónapban lesz az esküvőjük.

— Tehát nem tesszem ki magamat személyes veszedelemnek, ha a házuknál megjelenek? — kérdi Cyrus tréfásan. Ez pompás! Nem kell többé az osthomályban a ház körül leselkednem, de azt hiszem, hogy bátran mehetek be az első ajtón és beküldhetek a névjegyetem.

— Anyán nagyon szívesen fogja látni, — mondja Anna.

— És a kis Mira szentül azt fogja hinni, hogy látogatásom az ő szépséges egyénisége iránti reménytelen szerelemből történik, — mondja Cyrus nevetve.

— Igen, Jankó még mindig oly igazó szépségnek gondolja őt! — mondja Anna nevetve.

— És maga szívesen fogad? — kérdi Cyrus oly lassu hangon, mi szinte süttögés.

— Ne kérdezze! esedélik Anna, vékony ujjait összefogva, s kezeit addig hajtvá hátra, mig azoknak minden idege feszültségbe jön.

— Ez azt jelenti, hogy maga gyűlöl engem, — mormogja Cyrus.

— Nem, nem! De hogy fogadhasam szívesen azt, aki ellen oly nagyot vétettem? — És arról hallani magát beszélni, hogy annál a házánál elfogadják, a mely jogosan a sajátja kellene, hogy legyen, éles fájdalmat okoz nekem. Ez oly keserű csufolás!

— Vigyázzon — vigyázzon magára! mondja Cyrus nevetve, fenyegetőleg rázza reá az ujját.

De Annának nincs kedve a tréfára.

— Nem, — folytatá hevesen — én nem tudom magát szívesen fogadni!

(Folyt. köv.)

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1894. Október 4.

Aggályok.

— Angol regény. —

Az „Ellenzék” számára fordította:

AMICA.

VI.

(Folytatás.)

(27)

Ha mi is olyan nehéz gyapju ruhába öltözködnék, mint te, mi sem mutatnánk sokat. Ni, ni — csudálkozva — fehér ruháid van! mi a csuda! — soha se találtam ennyi hiuságot benned!

— Ez hüvösebb — magyarázza Anna egy pirulva, a mint két szalagos fehér karkötőt megértesíti a fején.

— Ugy van; és a fehér muszlin ruhák sokkal hüvösebb, — mondja Mira, szeméremmel simitva le a saját gyűrt fehér ruháját. A mely időszakban mindig öltözködött, hogy a szép nemhez tartozom. Képzeld, milyen szomorú állapotja lesz ma az én szegény drága Jankómnak! Fekete posztó karkötő kell megjelenni és köcsög kalapban! Ha mennyire gyűlöl az a magas tetejű karkötő! — nevetve. Az ilyenféle kerti mulatóságok mértékekre kerülnek, csakis az én szemem képes őt oda csalni.

Brezni! még a víz mentében is fásasztozom meleg délutánon. Anna nem megy mesze — csak egy kedvenc árnyékos helyére, és csolnakját oda vezérli, közel a parthoz, ahol lecsúszó ágának az árnyéka alá, s a napját letéve, kényelmesen elhelyezkedik egy a legkedvezőbb körülmények között olaszosan. Nem gyakran történik, hogy Anna

regényt olvashasson, mert midőn Madietől megérkeznék a könyvek, Mira veszi át azokat és nem engedi ki a kezéből, mig el el nem olvasta. Pedig a jó szerelmes történeteket senki sem élvezi jobban, mint Anna, midőn a kíváncsi szemek látkörén túl valami csendes helyre elvonulva, élvezheti azokat. A boldogság és jólét érzetével dől hátra vánkossos ülésébe, tengerész kalapja jól a szemére van huzva, s a körülte levő erdők édes illata száll feléje. A lég nagyon csendes, a feje felett levő méhek zsongását, vagy koronként egy-egy evező-lapát ütését kivéve, a mint a folyó közepén egy-egy csolnak elhalad.

Anna körülbelül másfél óráig háborítlanul élvezte a csendet, midőn az legváratlanabb módon lett félbeszakítva. A harasztos és páfrányokon keresztül az ő menhelye felé jövő léptek zajára emeli fel fejét, s nagy szemei ijedve tekintenek körül.

— Hogy jött ide? — kérdi, midőn látja, hogy az egyenesen feléje tartó világot szürke gyapju ruhába öltözött alak nem más, mint az ő consinja, Rosenbloom Cyrus.

— Grengateből gyalogoltunk ide — válaszolja Cyrus mosolyogva, a mint szalmakalapját megemeli s mulatságosan néz reá.

— Igen, igen; de hogy ebbe az erdőbe? — Kérdi Anna még mindig csudálkozva. Tudja-e, hogy tilosba jár?

— Nem egészen, édes Consinom; mi engedélyt kértünk és nyertünk, — mondja Cyrus mosolyogva.

Az az, tényleg mi művészek szabadalmazott halandók vagyunk, és a ki az R. A. t. a nevéhez tudja ragasztani, az a birtokosoktól könnyen kap engedélyt. De mi még a tilosban való járásnál is sokkal rosszabbat cselekedtünk, mert mi loptunk!

— Loptak? — ismétli Anna elpirulva és zavarodottan.

— Igen, és a leghitványabb féle lopást

felekezeti néküliség a jelenlegi állapotok megszorítására vezet?

Az exkultuszminiszter felvilágosító szava után még csak Keglevich István gróf beszélt a szász tekintettel az idő előrehaladtátára az elnök a tanácskozást mára berekesztette.

Holnap a király nevenapja lévén, a legközelebbi ülés pénteken délelőtt 11 órakor lesz.

Kossuth és Hieronymi.

Budapest, okt. 3.

Országsszerte felháborodást kelt a belügyminiszter urnak legújabb stíklje. Hanlytan és egyenes után támadja meg Kossuth Ferencz választói jogát, legalább méltányolnánk ezen eljárást, bármennyire helytelenitén és elítélőnek tették akkor is. De így egy egyszerű járásbíróági írnok alárendelt állását felhasználva, annak háta mögé bujni, idegen alárendot felhasználni arra, hogy Kossuth Ferencz választói jogától megfosztassék, ez több, mint a mit a magyar közvélemény megbocsátani tud.

Az ügyről újabban a következő részletek jutottak köztudomásra:

Az a „titokteljes ur”, a ki Budapestről Ceglédre érkezett az ügyben, mielőtt a követett módhoz folyamodott volna, megkísérelte, vajjon nem lehetne-e más czímen belekötni Kossuth Ferencz választói jogába. Arról a házról, a mely telekkönyvileg az ő nevén áll, vázlatrajzot vettek föl, megnézték elegendő lakosztályllyal bír-e, sőt még annak is utána néztek, vajjon az adás-vételi szerződésen Kossuth Ferencz aláírása nincs-e hamisítva.

Mikor ily módon mindent rendben találva, nem sikerült ürügyet találni, fordult Szász Károlyhoz.

Teljes hitelt érdemlő ceglédi polgárok tanuságával be lehet bizonyítani, hogy Szász Károly, midőn fölbebezés beadás miatt megtámadták, — a következő jelentéseket tette:

— Nem a magam jószántából cselekedtem. Fölrendeltek Budapestre. Ott parancsra két fellebbezést is fogalmaztam, de elvetették, mire aztán ők fogalmaztak egyet, a mit beadtam, az okmányokat készen kaptam.

Eldicsékedett, hogy irodatistái vagy fogházfelügyelői állást ígérték neki, mert tudja, hogy a történet után Cegléden nem maradhat. Mikor azt mondták neki azok, a kik előtt így nyilatkozott, hogy vonja vissza a fellebbezést, akkor ugy nyilatkozott, hogy azt csak abban az esetben tehetné s meg is tenné, ha neki és családjának élethossziglan megélhetést biztosítanának, mert Budapestem megmondta neki, hogy ha fellebbezését visszavonná, rögtön elbocsátják irnoki állásából. Arányi Lajos ceglédi kinevezett rendőrkapitány érkezett titokteljes budapesti ural és végezte Cegléden a teendőket. Vasárnapi napon délután, mikor senki sem volt a városházán a tisztviselők közül, bement a polgármester szobájába s ott kereste a központi választmány iratait.

Midőn azokat ott nem találta, egyedül fölkereste az irattár helyiségét s önhatalmával magához vette s hivatalba vitte az iratokat. Ezeket lemasoltatta és Szász rendelkezésére bocsátotta, pedig ehhez semmi köze s törvényes joga nincs.

Midőn Szász a fellebbezést beadta, az iktató a kívánt térítvényt vonakodott a polgármester megkérdezése nélkül kiállítani. Erre Szász azzal fenyegetőzött, hogy táviratoz a belügyminiszterhez, mire megkapta a térítvényt, de pecsét nélkül, a mit megmutatván Arányi kapitánynak, ez rögtön bejött s magáláttal a pecsétet. A térítvényt azután felküldték Budapestre.

Ceglédre 20 csendőrt rendelték be a járásból.

B. Molnár Samut, midőn e hó 29-én Budapestről érkezett, a csendőr-örmmesterrel kémelettette. Megfenyegette a helyi lapokat, továbbá a tisztviselőket, polgármestert, központi választmányt fegyelmi eljárással ijesztgeti.

A császár betegsége.

A legújabb táviratok, a melyek a császár állapotára vonatkoznak, arról adnak hírt, hogy a súlyos betegség dacára, a melyben az oroszok császája szenved, a veszély nem imminens.

Az utóbbi hat hét alatt kiválasztott fehérnyemennység állítólag 3 negyed és 1 százalék között ingadozik és az alkalmazott gyógyszerkezeléstől várható, hogy ez a mennyiség is el fog tűnni. Bright-kórna! ugyanis a betegség nagyságát a szerint ítélni meg,

hogy mennyi fehérnyét választ ki a vér a testből.

Egyéb iránt ezután gyakrabban tesznek közzé hivatalos jelentéseket a császár állapotáról, hogy a tulzolt híreket ellensúlyozzák. A „Daily Telegraph”-nak jelentik Pétervárról, hogy a császár álmatlan éjszakai jvanak és nagyon levert, a mi rosszabbítja a bajt.

Brodyból táviratozzák, hogy Stolborno vasuti állomást tegnap érintette a császár. Az állomás tele volt katonasággal. A császár utazása közben valamennyi vonat közlekedését beszüntették. Tíz perczig időzött az állomáson, mialatt ott állt az egyik kocsi ablaknál. A ki látta, meggyőződhetett, hogy külseje nem felel meg egészen az utóbbi napokban számrára kelt híreszteléseknek. A császár másik kocsiban volt.

Az udvari környezet beszéli, hogy a császár folyton nyugtalanlkodik. Az utazásra hirtelen határozta el magát, de az is lehet, hogy félelemlől nem akarták elárlalni az elutazás idejét. Hirlik, hogy a császár csakhamar ugyanazon a vonalon fog visszatérni ismét.

Erre a hírre az adott okot, hogy az utvonalakról nem vonták el a katonaságot. A Pol. Corr.-nak azt táviratozzák Pétervárról, hogy valószínűleg egész télen Livádiában marad a császár család.

Egy Pétervárról későn éjjel érkezett távirat jelenti, hogy a beteg császár csak addig marad Livádiában, míg a császári yacht oda érkezik, azután pedig a téli hónapokra Korfuba utazik.

Más oldalról kapott értesítések szerint Leyden tanár híjeltette, hogy nincs ki-zárva az, hogy a császár még felgyógyulhat.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, október 4.

Kérjük

az előfizetési díjak beküldése iránt mielőbb intézkedni, nehogy a lap további küldésében fennakadás álljon be.

— A király nevenapja alkalmából a fötéri anyateplomban ünnepélyes mise volt, melyen a városi hatóság, Albach polgármester vezetése alatt testületileg jelent meg.

— A vértanúk emléke. Következő meghívót vettük: A kolozsvári Ferencz József tud. egyetem ifjúsága szabadságharcunk halhatatlan nagy mártýrainak emlékére f. hó 6-án gyászünnepelet rendez. Délelőtt 10 órakor a helybeli kegyes tanítórész s közvetlen ezután a reformátusok Belfarkas-utczai templomában gyászista-tisztelet fog tartatni. Délután 3 órakor a városi Redoute termében gyűlünk össze, hogy megemlékezzünk azokról, kik a harcok legszentebb harcában lettek áldozataivá a szemtelen zsarnokságnak. Ez ünnepségek mindkét részén való megjelenésre kérjük fel ezennel t. czimedet, hogy osztozkodjék velünk hazafias gyászunkban, midőn határtalan tiszteletünket akarjuk nyilvánítani nemzeti harcosainak dicső, szent árnyai előtt. Kolozsvárt, 1894. október 6-án. A gyászünnepelet rendező bizottság.

— Csáky és az orvosok. A kolozsvári egyetem orvosi kara 1894. é. június 28—30-án tartott IX. rendes ülésében elhatározta, hogy gr. Csáky Albin volt vállás- és közköz. m. kir. miniszteről visszalépése alkalmából elbucsuzik. Miután az exminiszter Budapestet korábban elhagyta, semhogy a küldöttség előszóval bucsut vehetett volna, az elbucsu-zás levélben történt. — Erre a bucsulevélre Csáky most küldte meg válaszáat, mely a következőkép hangzik:

Nagyságos dékán ur!

A kolozsvári tud. egyetem nagyon tisztelt orvosi karának mult hó 30-án hozzám intézett szívélyes bucsu-iratát kézhez véve kérem Nagyságodat, sziveskedjék adott alkalommal a vezetéské alatt karnak forró köszönetemet bejelenteni.

Valóban megbecsülhetetlenek a bizalom és elismerés azon nyilatkozatai, amelyek most utánam küldetnek, mert mindinkább bizonyossá teszik, hogy a mikor miniszteri minőségemben az állami és nemzeti jogok s érdekek biztosítása céljából elvi álláspontra helyezkedtem és ez álláspontnak minden tölem kitelhető módon érvényt is szerezni törekedtem, — a valódi közérzetnek voltam szerencsés kifejezője adni.

Teljes megnugvással tekinthetek ennek folytán a multa és tekinthetek a jövőbe is, mert a hol a szabadelvű közérzet ily egyértelműséggel nyilatkozik, ott a közügynek veszélyeztetését előidézó viszszaeséstől tartani nem lehet.

A nagyon tisztelt karnak további szíves emlékebe magamat ajánlva vagyok. Szepes-Mindszentén, 1894. aug. 4-én,

lelkeltöztetve:

Gr. Csáky Albin.

— Ferencz napja. Ferencz napja alkalmából Benel Ferenczet, a függetlenségi párt elnökét és Kozma Ferenczet, Kolozsmegye ki-

való tanfelügyelőjét igen sokan keresték fel szerezceskiválatokkal ma délben. Fogadják lapunk részéről a legjobb szerezceskiválatunkat.

— Temetés. Impozáns részvét nyilvánult tegnap d. u. az ifjú kora tavaszán elhunyt orvostanár dr. Széles Dénes temetésére, mely tegnap délután 3 órakor történt a trencsintéri erdészeti palotától. A temetésen ott voltak az elhunyt pályatársai köréből dr. Lőte József e. i. pro dekan, Purjesz Zsigmond dr., Hoor Károly dr., Szabó Dénes dr., Kenyeres Balázs dr., Lechner Károly dr., Engel Gusztáv dr., Góth Manó dr., egyetemi orvos tanárok. Az egyetemi tanárok köréből Haller Károly dr., Márky Sándor dr., Szadeczky Lajos dr. A nagyszámú közönség köréből Girsik János, Cseh Lajos nyug. miniszteri tanácsosok, Schaarsmidt György nyug. bányatanácsos, Istvánffy Gyula dr. egyetemi tanár Budapest, Kain Hugó, Zsakó István tábla bírák, Jenőfi Jenő erdőfeltűző, Bodor Jenő erdőrendező, Székelyföldvári Szilágyi Béla erdőszámtanácsos, Deák Pál főkapitány, Pataky Leó dr. mentő-igazgató a hivatalok és testületek tagjainak élén. Ott láttuk továbbá az unit. egyház testületéből Benczedy Gergely, Boross Sándor igazgató, Kovács János, Boros György, Mózes András, Iszlai Márton tanárokat, Létay Gábor szám-el-előnök, Récz György nyug. titkárt, Gölner Antal nyug. főerdészt és másokat. Az impozáns menet a trencsintéri s a belmagyar-utczát betöltötte. A gyászoló család előtt a dékán fejezte ki az egyetem fájó részvétét a tanári kart ért veszteség felett. Genersich Gusztáv dr. az egyetemi tanárségdek testülete nevében, dr. Jancsó Miklós pedig évtársai nevében mondott a ravatal előtt szívhöz szóló bucsuszt. A temetési szertartást Bíró Béla apátplébános fényes segédlettel végezte. A sirnál dr. Malom Dezső vett fájó szavakkal bucsut. A temetési szertartást Bíró Béla nyugodjék békével.

— Köszönet. Mindazoknak, kik feledhetetlen emléktü nevelt fiunk dr. Széles Dénes egyetemi tanárségdek gyászos elhunytá alkalmából levélben, táviratban részvétüket nyilvánították, s a végtesztességen vidékről és Kolozsvárról megjelenni kegyesek voltak s ezzel a temetés alkalmával a részvétet emelték, ez uton fejezzük ki fájdalomtól megtört szívünk igaz részéből erdő köszönetét. — Kelemen Márton, m. kir. erdőmester és neje Széchenyi Széles Zelmá.

— Dr. Széles Dénes fiatal orvos ravatalára a következők helyeztek koszorút: „Felejtethetetlen jó gyermekünknek” Zelmá néni és Marci bácsi, „Drága testvérünknek” Giza és Lajos, „Kedves rokonunk” Polcz Rezső és családja, „A jó rokonunk” Lázár Aurél és családja, „Felejtethetetlen Dénesnek” Sz. Széles Farkas és családja, „Felejtethetetlen kedves doktoromnak” Eliz néni, „Kedvenczének” a Gölner család, „Kedves doktorunknak” Mózes András és neje, „Dénesnek” Ilonka, „A jó Dénesnek” dr. Nagy Károly és neje, „Tanárségdekének” dr. Kenyeres, „A felejtethetetlen barátunk” Mjazzowski család, „A felejtethetetlen barátunk” Özy. Schuster Mihályné és családja, „Szeretett Dénes öcsémnek” Etelka néni, „Segélyagyletünk egykori elnökének” az orvostan hallgatók, „Dr. Sz. Széles Dénesnek” az orvoskari tanárségdek és gyakornokok, „Feledhetetlen kollegáinknak, Dr. Sz. Széles Dénesnek” jó barátai, „Dénesnek” Lajos és Gizi.

— Utcáink amugy is gyalgól kövezetét a vízvezetési csövek lerakása annyira megromgálta, hogy némely utczában a kocsi-val való közlekedés teljesen lehetetlen. Így a szentgyház-utczában a flaszterezés oly laza, hogy ha azon egy szekér keresztül hajt, azonnal kátyu támad a szekér-kerék nyomában.

— Légy fogás. Sétatér utczában esett meg az eset — a pálinkából egy atyafi benyesett. Mit gondolt vagy mit nem, azt én nem tudhatom — épen ezen okból nem sokat kutatom. Egyszerre csak fordul s elkijálta magát: „Rendőr, hamar rendőr lánczos lobo-góját. Fülel egy Mihászna — s gyorsan! Járta lépked.” „No mi baj? így kezd — mért obé-gat kelmed?” — Rézség atyafinak arczán a guny játszik, a miből kitűn, hogy biz ő csak komázik. Vigyorog, köhéssel bajuszán ránt egyet: „Hát biz azért hívtam fogjon komám legyet. „Fogok” mond a rendőr és galléron csipi, stande-pede rögtön dutyiba kiséri. A részeg atyafi szídtott földet eget, de egyedül fog most a dutyiba legyet.

— Nemzeti színház. „V. László”-t Dobsa Lajos, romantikus tragodiáját, eleve-niti föl szombaton színházunk. A tragodia tárgya a magyar históriának az a véres epizódja, a melyben Hunyadi László áldozatul esik Cilley armányainak. V. Lászlót E. Kovács Gyula, a Ronow Ágnes K. Szerémi Giza, a Hunyadi-fink anyját, Szilágyi Erzsébet Hunyadi Margit, Hunyadi Lászlót Kle-novics, Mátyást Horváth Paula, Garát Szent-györgyi, Cilleyt Góth Sándor játszá.

— Színházi hírek. Inkey Gizellát, a ki a kora tavaszon három estén át vendégse-

repelt színházunkban, Ditrő igazgató szer-ződtette. Ugyancsak e hó folyamán szerződési czélból föllép a színész-akadémia végzett nö-vendéke Salamon Katinka k. a., a ki Kre-csányinál a budai szinkörben szép sikerrel lépett föl.

— A kolozsvári tudomány-egyetem orvostanhallgatói ma, okt. 4-én tartják ismerkedési estélyüket a Stadler-kertben.

— Kérelem. Magyar-Köblös község határáról egy három éves bival-tinó — homlo-kán egy krajczár nagyságu fehér pont, — f. é. augusztus 28-án elfutott, azóta nem találtatik; károsult Boldizsár Dénes magyar-köblös állam-iskolai tanító ily uton kéri a t. olvasó közönségét, ha valakinek tudomása lenne hasonlón sőt még bitang állapotban felfogott bivalról, öt egy levelező lapon tudatni sziveskedjenek, mert örökös haláljáról bárkit is biztosít.

— Képek a milleniumra. A közoktatási miniszter tudvalevőleg valamennyi törvényhatósághoz felhívást küldött, hogy a törvényhatóság valamely korszakos eredményét festesse meg a milleniumra. Temes-megye, mint levelezőnk írja, e hónap 15-én tartandó közgyűlésén fog a miniszter le-irátával foglalkozni. A meggyűlés elé azt az indítványt terjesztik, hogy a kép témáját a török világ idejéből vegyék. Azt a jelenet akarják megfestetni, a mikor Losonczy István főispánt, a temesi gróft és hadsere-gét Achmed török basa Temesvár elfoglalása után felkonzoltatta. — Szeged város tör-vényhatósága a megfestendő történelmi képre 20.000 forintot szavazott meg. A határozatot már fölterjesztették jóváhagyás végett a bel-ügyminiszterhez.

— A királyi pár Gödöllőn. Egy Gödöllőről érkezett távirat jelenti, hogy a királyné délelőtt a babathi puszta felé vezető uton sétált. Délután négy órakor Mikes grófnő társaságában a haraszi erdőben tette meg mindennapi sétáját, ki egészen az erdő végéig a honnan gyönyörű kilátás nyílik Vácra és a visegrádi hegyekre. A király holnap este kilez órakor a államvasut külön vonatán Gödöllőre utazik. A király különben — mint Bécstől táviratozzák — ma jelen volt az Ot-takring tudvalevőleg egyike Nagy-Bécs leg-távolosabb kerületeinek. A kerület nagyobb-bása kerülén szoba, a király így szolt: „Hi-szen itt egész város keletkezett!” Holnap reg-gel Mödlingbe utazik a király az ottani Fran-cziscane Josephinum gazdaság intézet jubi-láris ünnepségre és holnap este 9 óra 50 perczkor az államvasut külön vonatával ut-tazik.

— Kossuthék idehaza. Kos-suth Ferencz, mint biztos forrásból értesít-lünk, október hó 23-án jön Budapestre, hogy itt végleg letelepedjék. Kossuth Lajos Tódor pedig november másodikán jön Budapestre rövid tartózkodásra, rokonai meglátogatása céljából.

— A serum-gyógymód. Hieronymi belügyminiszter — a mint értesültünk — már régebb ideje 500 forintot utalványozott Bó-kai dr. tanárnak, a budapesti gyermekkórház igazgató főorvosának a czélból, hogy megfelelő mennyiségű gyógyserumot szerezzen be a ronc-sóló toroklobban megbetegedett gyer-mekeknek kísérletében való gyógykezelésére; e kísérletek, a mint halljuk, már nagyobb ke-retben meg is indultak. A belügyminiszter azokivül több szakembert kijelölt, kik ál-lamköltségén legközelebb Németországba és Franciaországba fognak utazni, hogy tanul-mányokat tegyenek a gyógyszerum előállítására nézve, hogy Budapestben is minél előbb meg-kezdjék a gyógyszer előállítását.

— Bálint Károly, apátkanoknak végrendeletét f. hó 2-án délelőtt bontották fel a kir. közjegyző törvényszék és a káptalan képviselője jelenlétében. Nagy megütközést szült, hogy Bálint kanonok, ki hosszú idő-kön az egyházmegye legjobb beneficiumait él-vezte, egyházi és nevelési czélokra semmit se hagyott, de éles szavakban ad kifejezést an-nak, hogy felsőbbbe és collégiá félreismer-ték, hogy nagy testi és szellemi erőit kellő-leg nem méltányolták. Persze a ki ismerte az elhunyt kanonokot, az tudja, hogy nagyon is közpérszerű tehetsége volt, de a szerencse kedvezett neki. Sajnos visszatetszést szült különösen azon intézkedése végrendeletéből, hogy apái infuláját és pásztortöbát is gaz-dasszonyának testált. Nem hagyhatjuk fel-említés nélkül, hogy egyik odaváló és még életben levő dignitás, ki az egyház vagyóná-tól tetemes összegre kiterő vagyont szerzett, közszélokra szintén elenyésző csokélyt jutat-tott, mind mienetén gazdaszonyára iratta. — Mit várjon az egyházmegye akkor szegény vidéki papoktól? Még irhatnának egyebeket is ezekről, de majd majd alkalommal. — Bálint Károly temetése f. hó 3-án d. u. 3 órakor ment végbe. A temetési sertartást Veszely Károly prépost, borbándi plébános végezte, mivel a káptalanban infulás kanonok ninc-s.

— A repülés problémája. Ha-genbach baseli tanár Boltzmann tanárnak a repülőgépre vonatkozó fejtegetésére a kö-vetkezőleg nyilatkozott: A bécsi tudós né-zetével megegyezem. A természettudományok terén való haladás bizonyossá tessz, hogy csak idők kérdése az, hogy mikor találják

fel a kormányozható léghajót. De eltérék tőle abban a véleményben, hogy a léghajót valaha közlekedési czélokra használhatják föl. Sohasem fog sikerülni a szélvészeket és vi-harokat mechanikai, vagy más eszközökkel úgy megfékezni, hogy urrá legyünk föltűttük. Rendes léghajóforgalomról, a vasuti vagy hajózási forgalomhoz hasonlólag, szó sem le-het. Mert hófúvások csak kivételesek és a kellő munkaerővel néhány óra alatt el le-het hárítani a hófúvás okozta akadályokat, a tengeri viharok is csak ri-kán fordulnak elő. De a levegőben dühögő viharokkal szemben kormányozható léghajó nem fog érvényesülni. Így tehát csak szép időben lehet majd közlekedni. A nemzet gazdaságra és kereskede-re nézve tehát gyakorlati haszon-nal nem jár majd a léghajózás.

— Pusztító természeti tűné-mények. Nagy vizáradás pusztított teg-napelőtt Gösting stájerországi községben, a mely már a mult év augusztusában is sokat szenvedett egy felhőszakadástól. — A tartós esőzések megdagasztották a hegyi patakokat, úgy hogy a még alig elkészült gátak nem tudták föltartóztatni az ellenállhatatlan erő-vel tödülő víztömeget. Rövid idő alatt elszá-kadtak a gátak, sok hid nyomtalanul elso-dortatott és a mélyebben álló épületek víz alatt álltak. A pusztító hullámok gróf At-tems kastélyának a parkjába is behatoltak. Emberélet a katasztrófának eddig nem esett áldozatul. — Mint egy new-yorki távirat je-lenti, Valenciában egy víztölcser következté-ben 150 ember életét vesztette. A vetésekben szintén nagy a kár. Az összes károkat több, mint négyszázezer dollárba becsülik.

— Egy főkonzul üzelmei. Pal-tsek volt new-yorki osztrák-magyar konzul üzelmeiről az amerikai lapok különös dol-gat regélnék. Igazi neve Palmforst lovag Pa-litsek Antal és Bécsben nagyon ismeretes egyéniség, a kiről föl sem tették volna, hogy viszárl a beléje helyezett bizalommal. — A New-Yorkban megjelenő „Morgen-Journal” szerint, bizonyos Ruszita János, a ki Kos-suth Lajossal 1852-ben Amerikába jött, mi-kor 1891-ben mint négyszeres milliomos meghalt, szülővárosának, Bajának 10.000 dol-lárt hagyományozott, még pedig 5000-et a városi kórháznak és ugyanannyit a szerb is-kolának. Azonkivül a budapesti Thököly-num és a budapesti szerb egyház öt-öt ezer dollárt kaptak. A két utóbbi hagyatékot ki is fizették, ellenben a bajaiakat Palitsek fő-konzulnak adták át lebonyolítás végett. Idő-közben áthelyezték a főkonzult és senki sem gondolt már a dologra, mikor Schnitzer Már-kus, a new-yorki magyar egylet elnöke, Ba-ján tudakolta, megkapták-e már ott a 10 ezer dollárt. Ott mit sem tudtak a hagyatékról, de még kevésbé a pénzről. Külö-nféle hosszadalmas levélváltások után Palitsek vissza is adott a rábizott pénzből 6400 dol-lárt, de a hátrálékos 3600 dollárt nem l-hetett még belőle kivásalni. A „Morgen-Jour-nal” azzal is valója a volt főkonzult, hogy elikkasztott 2000 forintot, melyet ő felsége Ferencz József király a new-yorki német po-liklinikának adományozott.

— Üvegfestészet nyomás ut-ján. Duntze francia litografus érdekes és nagyfontosságú találmányával nagyon meg-könyvitte az üvegfestészetet. Duntze sok évi buvárkodását végre fényes siker koronázta, mert feltalálta az üvegszínnyomást, mely átlátszó színekkel közvetlen az üveglezemre lesz nyomtatva, a nélkül, hogy az üveg-lemez sz-rülést szenvedne, hogy mikép lehetséges ez? az az ő titka. A lemezeken a gyenge és erős színek egyaránt igen szépen láthatók. Az üveg-festészet és az üvegnyomat körülbelül ugy hasonlítható össze, mint az olajnyomat képek a festményekkel. Duntze találmányát több szakértő megvizsgálta és rendkívül éls-merőleg nyilatkoztak föléle. Duntze találmá-nyára szabadalmat vett és egy nagyszertű műhelyt állítottatott fel, a melyben már leg-közelebb meg fogják kezdeni az új színnyo-mási munkálatokat.

— Egy veterán színészné hálá. Bíró Józsefné, Szelestey Róza, a ma-gyar vidéki színészet egykor ünnepeit tagja tegnap délután Debreczenben hosszas szenvedés után meghalt. A 69 esztendő agg sa-nészón, ki hajdan a debreczeni színháznak legjobb művésznője volt, élete hátralévő nap-jait a legnagyobb nyomorban élte le szülő-városában, melynek közönsége, mig fiatal volt, becézgette és mint öregasszonyt tel-jesen elfeledte és nyomorogni hagyta. Bíró Józsefné Szelestey Róza színészón, született 1825-ben Debreczenben; neveltetését Debre-czenben és Kolozsvárról nyerte és utóbbi helyen 1844-ben lépett a színészethez. A szí-nészetnél már működése első éveiben előkelő helyet foglal el és a midőn az ötvenes évék-ben a Harminczad (jelenleg Batthyány)-ut-czán állott Nánássy-színház tagja volt, első-rendű drámai szende és hősnő-szerepeket játszott. 1854-ben tartotta jutalomjátékát, „Romeo és Juliában Juliát játszván. A kö-zönség ekkor nagy erdűtszorsu átnyújtásá-val fejezte ki elragadtatását és elismerését. Később vándoruttra kelt és működött Kolozs-várott, Győrött és több nagyobb városban. A hetvenes években vendég szerepelt a deb-reczeni színházban és működése negyvenéves jubileumát Győrött ülte meg.

Segédszerkesztő és kiadó laptulajdó

H i r d e t é s e k.

Sz. 1025—1894. v. k.

819. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a bécsi cs. kir. kereskedelmi bíróság 1894. évi 139.459. számú végzése következtében Haller Rezső ügyvéd által képviselt Jak. Schöffner javára Hofer M. József ellen 100 frt s jár. erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás után f. évi augusztus hó 17-ik napján felülfoglalt és 1125 frtra becsült üzleti állvány, 1 vascassa, női divat-cikkkek stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a városi kir. járásbíróságnak 10919—1894. számú végzése folytán 100 frt tőke követelés s egyéb törvényes járulékaik erejéig, Kolozsvárt, Főter 4. sz. alatt leendő eszközölésre 1894. évi Október hó 8-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Kolozsvárt, 1894. évi szeptember hó 21. napján.

LICHTENSTEIN JÓZSEF,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 4678—1894.

820. (1—1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy a kolozsvári takarékpénztár részvénytársaság végrehajtónak Almási János és neje Nagy Anna végrehajtást szenvedők elleni 450 forint tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kolozsvári kir. törvényszék (a Kolozsvár városi kir. járásbíróság területén levő, Kolozsvár városban fekvő és a fenti végrehajtást szenvedők tulajdonánál felvett kolozsvári 2506. sz. tkjvben A + 1. rsz. 1569., 1570. hrsz. birtokra 381 frt becsárban, mint ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi Október hó 26-ik napján délelőtti 10 órakor ezen kir. törvényszék 14. számú szobájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról eladtnak fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát bánatpénz gyanánt, készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Kolozsvárt, 1894. évi június hó 27. napján.

REINBOLD ARTHUR,
kir. törvényszéki bíró.

Van szerencsém a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlani

— Kolozsvárt —

belmonostor-utca 10. sz. alatt nyitott férfi- és női cipész-üzletem.

Elkészítetek bármilyen **czipőket** gyorsan, csinosan és olcsó árban, a legpontosabb kiszolgálás mellett.

Vidéki megrendeléseket is azonnal a leggyorsabban teljesítek.

Beküldött mértéknél szükséges a lábnak körrajza.

Becsés pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel:

818. (1—12)

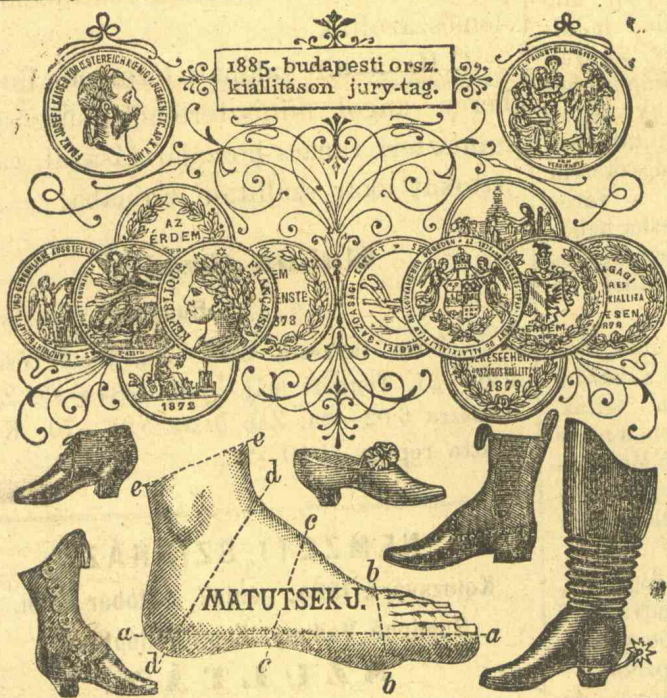
SCHMALCZ J.,
cipő specialista.

MATUTSEK JÓZSEF

27 év óta fennálló

férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete,
KOLOZSVÁRT,

Főter 32-ik szám alatt (a volt HUTFLESZ-féle
üzlethelyiségben).

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli minta után a legjobb anyagból és divat szerint, lehetőleg gyorsan teljesíttetnek.

36. (64—x)

ASZTALI- és CSEMEGE-BOROK.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek kitűnő minőségű **fehér és vörös**

ASZTALI BOROKAT

literenként, üveg nélkül 34, 36, 40 stb. áron.

(vidékre, a fogyasztási adónak megfelelően 6 és fél krral
olcsóbban), továbbá

finom csemege-borokat,
cognacot és mindennemű legfinomabb minőségű **liköröket** a legjutányosabb árban.

Elárutási helyek: Belközép-utca 21. sz. (Korbuly-féle ház),
Széchenyi-tér 2. sz. (Széky-palota), Belmonostor-utca 12. sz. (Kiss
Sándor-féle ház) és Külközép-utca 58. sz. (Dombrowszky Lajos-féle ház.)

Tisztelettel:

521. (14—26)

KÁHÁN NÁTÁN SAMU,
regále bérlo.

A SZEKELYFOLDI ÁSVÁNYVIZEK PARATLANJA!

„RÉPÁTI”

a legjelesebb égvényes gyógy-savanyúvíz,
mely kiválóan szerencsés vegyi összetétele, rendkívül dús, főleg kötött
szénsav tartalma és kellemes íze folytán, ritkítja pártját a kontinensen.

Első rangú gyógyital

emésztési és vizeleti nehézségeknél, vese- és gyomorbajokban, gyula-
dásos hólyag- és kösvényes bántalmak ellen stb.

Főuri kedvencz ital,

határozottan a legkedvesebb pezsgő borviz!

Mint a belső szervek betegségei ellen legkellemesebb és leghatásosabb s egyszersmind legolcsóbb gyógyító szert, úgy is mint pártatlan élvezeti italt a „répáti” ásványvizet minden céltudatos elfogulatlan ivónak rendes használatára lelkiismerettel ajánlhatom.

Mindig friss töltésben kapható Kolozsvárt főraktáron:

Segesváry és Társai uraknál,

az ásványvíz-kereskedésekben és minden jele-
sebb vendéglőben.

Tisztelettel a gyógyforrás kezelője:

667. (33—*)

GYÖRGY JÓZSEF,
[Háromszékmegye.] Bodokon. [Háromszékmegye.]

A nagyérdemű közönség kényelmére gyűjtő helyet rendeztünk be

Kolozsvárt, főter, KIRÁLY GYULA divat-áru kereskedésében,

hol minden harisnyakötési megrendelés elfogadtatik és ugyanott a legkitűnőbb minőségű gypotok is beszerezhetők.

1000 elismerő levél!!!

és ezt csak az nem hiszi, a ki nem látta és ki nem próbálta, hogy mily jól jön ki, hogyha általa választott pamutból harisnyát kötött a

nagy-enyedi kir. országos fegyintézeti harisnyakötő-gyár intézőségénél.

— RÉSZLETES ÁRJEGYZÉK: —

Férfi harisnyák:	Női harisnyák:	Gyermekek harisnyák:
Egy pár közönséges férfi harisnya . . . 18—14 kr.	Egy pár női közönséges nagyságú harisnya 15—16 kr.	Egy pár fiú vagy leány harisnya . . . 10—13 kr.
Egy nagy férfi harisnya 15 "	Egy pár női nagyobb harisnya 18 "	Egy pár fiú vagy leány térd harisnya . . 14—18 "
Egy térd férfi harisnya 20—25 "	Egy pár női térd harisnya 20—26 "	Egy pár gyermek patent (nádis) harisnya kötés az árakat 2—5 kr. emeli.

Minden harisnya fejelés általában 10 krajczár. — A dupla sarok és orr-kötés 2—4 krajczárral drágább.

Minta és anyagot a megrendelő fél köteles küldeni.

813. (2—10)

A tekintetes intézőségnek.

A harisnyák megérkeztek, gyors és rendes elkészítésként nem mulasztatom el, hogy megelégedésemet ne nyilvánítsam. Örömmel fogom rokonaimnak és ismerőseimnek ajánlani mint udvós intézményt.

Nagybecsülésem nyilvánításával maradtam
tisztelettel
Vilya, 1894 febr. 6.
SOMOGYI ADAMECZ ERZSI.

Tisztelet uram!

Mintán próba megrendeléssel igen meg voltam elégedve. — egysz bátran ajánlhatom minden barátomnak, kérem ismét e nagyobb küldeményt stb.

Gyomán, 1894 febr. 23. tisztelettel
ÖZV. HATVANY SÁNDORNÉ

A nagyenyedi kir. orsz. fegyintézeti harisnya

kötőgyár intézőségének.

Újból küldök 14 pár harisnyát. A múltkor

küldeményemmel igen meg voltam elégedve és

fogom ismerőseimnek ajánlani

SOMOGYI SÁNDORNÉ

U. p. Hatvan N. Telek, 1894 febr. 12

A fegyintézeti köztörzsgyár tekintetes igaz-

gatóságának Nagynyeden.

Tegnap postával kaptam meg a harisnyá-

kat. Örömmel hozom becses tudomására, hogy

A munkával teljesen meg vagyok elégedve és

biztosítom a tekintetes igazgatósnak, hogy jövőre is, ha szükséges lesz harisnyákra, még az újakat is ott fogom megrendelni és ösmé-
reimnek is melegen fogom ajánlani.

Pusztai-Héken, 1894 január 19.
Hafafini tisztelettel
HAJDU JÓZSEF.

A tekintetes kötőgyár igazgatóságának

Nagynyeden.

Egy barátom által a kötőgyár felől érte

sülve, küldök itt 20 kilogramm 80 deka gyp-

ot stb.

Miskolcz, 1893 december 13.

WELTNER SÁNDOR

A tekintetes felügyelőségnek

Nagynyeden

Bakocsa Zsigáné ó nagyságtól értesülve,

bátor vagyok egy csomó fuszlelt fejelés

végett küldeni.

Somogyi Jád, 1894 február 23.

teljes tisztelettel

PETE SÁNDORNÉ

A nagyenyedi kir. orsz. fegyintézeti köztörz-

sgyár intézőségének

A harisnyákat megkaptam s óhajtottam

megelégedésemet kifejezni mind a gyors elké-

szítésért, mind pedig a munka rendes ki-

vitelért.

Debreczen, 1894 február 14.

Tisztelettel

Dr. NAGY LAJOSNÉ

Tekintetes Igazgatóság!

A harisnya küldeményt megkaptam. Fogadja

ezuttal forró köszönetünket a pontos kitűnő

munkáért.

Budapest, 1894 június 3. tisztelettel

GYURMANNÉ.

A nagyenyedi kötőgyár igazgatóságának.

Mint hogy az itt kötött harisnyák tartós

ságáról és a jó munkáról anyai dicséretet

hallottam, magam is meggyőződést óhajtok

arról szerzeni

Sepsi Szentgyörgy, 1894 február 5

kiváló tisztelettel

Dr. DADAY VILMOSNÉ.

A fegyintézeti köztörzsgyár tekintetes

intézőségének

Nagynyeden.

A részemre kötött harisnyával nagyon meg

vagyok elégedve s ezáltal is fog-m kéni

ezzu pamutból annyit kötni, a mennyit az kiad.

N. Kizis, 1893 decz. 12. tisztelettel

U. p. Abanj László TOMPA MIKLÓSNÉ.

A harisnyakötő gyár tekintetes intézőségének

Nagynyeden.

A küldött harisnyák birtokában

azokkal teljesen meg vagyok elégedve

Lengyelati, 1894 február 10.

teljes tisztelettel

HOFFMANN GÉZA.

Tisztelet Igazgatóság!

Mivel az előbbi harisnyák fejelés

tökéletesen meg voltam elégedve, mellétek

küldök stb

Pongráczfal, 1894 november 10.

U. p. Mindazent. kiváló tisztelettel

ÖZV. JEKELFALUSSY ETEKA

Tisztelet Igazgató ur!

Mint már több ízben, egy most is küldök

a pamutot stb

Budapest, 1894 február 14.

Tisztelettel

BELCSÁK KÁLMÁN

Tek. orsz. fegyintézet üzleti igazgatóságának

Nagynyeden

A harisnyákat ma megkaptam és igen meg

vagyok elégedve

Jász-Apáti. SCIPIDES JÓZSEF